

Een preek over angst en liefde. De preekteksten waren Rom.8:15 en 2 Tim.1:7

We zongen Psalm 107:19,20, Gezang 454,477, 416 NLB, Opwekking 136, 616, 625 en EL 448.

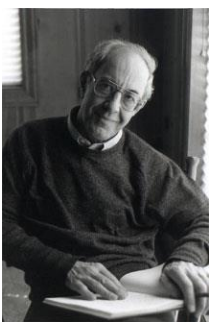
Was Timotheüs zo'n schijterd? Dat Paulus aan hem moest schrijven over lafhartigheid? En buikpijn (I 5:23)? In elk geval had hij het zwaar, als jonge dominee in de stadsgemeente van Efeze.

Er is veel in de wereld wat je bang kan maken. Maar ook in de kerk.

Kun je voldoen aan de verwachtingen? Wat durf je te zeggen? Wat laat je zingen, zonder dat je daar commentaar op krijgt? Als je niet uitkijkt, word je heel defensief en passief. Geen risico's nemen. Je bent uiteindelijk bang voor alles, ook bang om je angst te laten zien (omdat het daarvoor te onveilig is).

Je kunt ook NIET bang zijn, schrijft Paulus aan Timotheüs.

Is dat een keus dan? Het is toch een gevecht? Angst overvalt je toch?



De priester Henri Nouwen kende veel angst. Hij ging dat pas zien – en werd toen ook minder bang – toen hij ging werken bij L'Arche, een gemeenschap waar gezorgd wordt voor mensen met een ernstige handicap. Deze mensen stelden geen eisen, hielden hem geen *targets* voor en beoordeelden hem dus ook niet.

Nouwen ontdekte dat angst alles te maken heeft met macht. "Zij die mij bang maken, kunnen me laten doen wat ze willen."

Jezus heeft angst en macht gevoeld in de vragen die Hem gesteld werden. "Wie van ons is het belangrijkste?" "Met welke bevoegdheid doet U deze dingen?" De reacties van Jezus op dergelijke vragen zijn veelzeggend.

Angst heeft te maken met macht en is daarom een vorm van slavernij. Paulus zet deze angstslavernij in Rom.8:15 tegenover zoonschap, adoptie. Daarin klinkt geen oordeel, maar huiselijke veilige liefde die de angst verdrijft. Een jonge moeder stelt geen voorwaarden, maar geeft haar kind troost aan de borst. Een jonge vader smelt als zijn kind voor het eerst papa zegt.

Als God ons Papa hoort zeggen, smelt Hij. Dit heeft Hij gewild sinds het begin. Mensjes die een paradijselijke wandeling met hem willen maken, in plaats van voor Hem en elkaar (weg) te kruipen.

Maar hoe krijgt God ons op dit niveau van liefde? Wat moeten wij doen om minder bang te zijn?

Zijn Geest ontvangen. Niet meer! Ook niet minder!

Zowel in Rom.8 als in 2 Tim.1 benadrukt Paulus het geven-ontvangen van die Geest.

Bij iedere angst die je wil overvallen, sta je voor de keus: wordt deze angst mij meester? Of ga ik God danken voor zijn Geest van Liefde en Rust – die gewoon voorhanden is! Als ik ergens tegenop zie, durf ik God dan ervoor te bedanken dat Hij me niet een geest van lafhartigheid heeft gegeven?

### **Gesprekspunten. Bekijk eerst even welk punt je sowieso wilt bespreken. Of misschien iets heel anders.**

1. Kruip voor even in de huid van Timotheüs en probeer zijn angsten te begrijpen. Zal hij iets gehad hebben aan wat Paulus schrijft in II 1:7?
2. Wat herinner je je van de geschiedenis van koning Hizkia met de dreigbrief van Sanherib (Jesaja 37) en hoe zou je dat kunnen toepassen in je eigen leven?
3. Over welke angst gaat het feitelijk in Rom.8? Zie je parallellen met Genesis 3?
4. In 'Tekens van leven' heeft Nouwen het over het Huis van Angst en het Huis van Liefde. Is het volgens jou mogelijk dat je maar in één van beide huizen woont?
5. Wie kent de boeken van Henri Nouwen? Kun je er iets van door- en meegeven aan de anderen?
6. Voor wie meer wil.
  - a. Verzamel eens vragen die aan Jezus gesteld werden, waarin het eigenlijk draait om macht. Noteer ook zijn reacties.
  - b. Bespreek met elkaar 1 Joh.4:18.
  - c. Probeer eens te achterhalen hoe een moslim aankijkt tegen liefde en angst. Wat valt je op?